

eTwinning Konferencia 2009.

EU: Budakeszi gimnazisták Prágában

A Nagy Sándor József Gimnázium 2008 októberében kapcsolódott be az európai eTwinning programba. Ez egy olyan európai program, amely az iskolák közötti együttműködéseket segíti elő, felhasználva a kor technikai lehetőségeit.

Lényege az, hogy az iskolák nemzetközi párokat, vagy csoportokat alkotnak, s közösen dolgoznak ki projekteket az információs- és kommunikációs technológia eszközeit felhasználva, így új szemszögből ismerhetik meg a diákok az Európai Unió különböző országait.

A program nemzetközi koordinációjáért a European Schoolnet (EUN) felelős. Ennek keretében egy központi szolgáltató (CSS-Central Support Service) segíti az iskolák munkáját.

Minden résztvevő országban, így hazánkban is található egy nemzeti szolgáltató központ (NSS National Support Service).

Magyarországon a program koordinációját az Educatio Kht. eLearning Igazgatósága végzi.

A program legfontosabb célja az, hogy a diákok élvezetes tanulási keretek között ismerkedhessenek meg a többi európai ország kultúrájával, miközben természetessé válik számukra a csoportmunka, az idegen nyelvek és az informatikai eszközök használata.

A projekteket létrehozó csapatok hazai és nemzetközi versenyeken vehetnek részt. A legjobb iskolák eTwinning Díjban részesülhetnek, melyet egy nagyszabású nemzetközi konferencián vehetnek át.

Ebben az évben ez a konferencia Prágában volt február 13-15 között, melyen a magyar küldöttség tagjaként vehettem részt.

Nagy érdeklődéssel indultam el, sok tapasztalatot szerettem volna gyűjteni, s egyáltalán nem csalódtam. A konferencia előtt már nagyon készültem, iskolánkról három nyelven (angol, német,

spanyol) készítettünk színes, képes tájékoztatót, ezen kívül a kiállítás magyar standjára vittem az iskola pólóiból, nyakkendőjéből, évkönyveiből s jelvényeiből.

Az egész rendezvény üzenete számomra az volt, hogy ahogy változnak az idők, új, élvezetesebb, változatosabb módszereket kell használni ahhoz, hogy a diákokat be tudjuk vonni tanórán kívüli tevékenységekbe. Talán az egész konferencia mottójává lehetett volna tenni az egyik előadó, Tiina Sarisalmi gondolatát, mely magyarul körülbelül így hangzik: „Amit élvezet nélkül tanulsz meg, azt nem sajnálsz, ha elfelejtetted.” Az alkalom jól szolgálta a partnerkeresést is. A konferencián találkozhattam számos külföldi kollegával, s hozzájuthattunk sok partnert kereső iskola címéhez.

További információ a programról:

www.etwinning.net

www.etwinning.hu

Baumgartner Szilvia

„Találkozások középen”

Cseh, magyar, szlovák együttgondolkodás

2009 március 6-án, a Nagy Sándor Gimnázium bejáratának utcai részén és tornatermében egy minden tekintetben rendhagyó színházi produkciót láthatott a nagyszámú, elsősorban diákokból álló közönség. Az előadás az Atelier Ticha, (Cseh Köztársaság, Brno), a Divadelne spolocstvo „Le Mon” (Szlovák Köztársaság, Nyitra) és a budakeszi Kompánia Színházi Társulat közreműködésével valósult meg.

Az este kétszer játszott előadásának szereplője a kompániás Szalay Henrietta és Debreczeni Márton tájékoztatta lapunkat e különös színházi esemény létrejöttéről. Sajátos körülmény, hogy a nyitrai származású Szalay Henrietta, magyar és szlovák szülők gyermeke, kettős identitású és csehül is kitűnően beszél.

Szlovák és cseh barátainkkal egyrészt szeretnénk volna megta-

lálni és feldolgozni közös történelmünk, mindhárom országban másképpen tanított és vitatott pontjait, másrészt bemutatni azokat a körtüneteket, melyek külön-külön jellemzőek ezekre az országokra. Megkeresni azt, hogy a szélsőségek milyen vélt, vagy valós történelmi sérelmekre, félremagyarázásokra épülnek. Mindezt színházi szemmel és eszközökkel, politikai nézetektől mentesen, a nézőket is belevonva ebbe a közös alkotásba.

Nagy a tudatlanság és tájékozatlanság ezekben a kérdésekben. Ezért is lett ez ilyen nagy probléma. Ráadásul a média és a politikai elit eleve torz képeket és nem valódi ismereteket kommunikál és a társadalmi és szellemi elit sem generál valódi párbeszédet ezekről a kérdésekről. Mindezek felül eltűnt ezen kérdések őszinte feltárásában a civil kurázsiz is.

Sok az ellentmondás. A csehek 2006-ban bocsánatot kértek a benesi-dekrétumokért, míg a

szlovákok elsöprő többséggel megerősítették azt. Nincs szó a mai napig sem a három nemzet között, a benesi dekrétumokat követő lakosságcsereéről, vagy Slota kijelentésének, kormányon belüli negatív megítéléséről sem.

De ugyanígy nincs kibeszélve Magyarország első világháború előtti sok évtizedes kisebbségi politikája sem, pedig nyilván ebben is keresendőek a ma fennálló feszültségek kiváltó okai.

Abban hogy ez a Nyitrán, Brno-ban és Budakeszin bemutatott produkció megvalósulhatott, nagyon nagy szerepe volt azoknak az elnyert szlovák pályázatoknak, melyek támogatták elképzeléseinket. Ami ékes bizonyítéka annak, hogy szomszédaink is szeretnének szembe nézni ezekkel a megoldatlan kérdésekkel.

Nyitra, amely mindig is találkozóhelye volt a szlovák, magyar

és cseh kultúrának, kitűnő kiindulási pontja lett ennek a kezdeményezésnek. Először itt, majd Brno-ban és Budakeszin is többször találkoztunk, sok-sok beszélgetéssel és munkával alakítottuk ki az előadás végső formáját, a közönség aktív részvételének lehetőségeit. Sok-sok kis egymást követő etűd, jelenet képezi a teljes előadást.

Az este egy sajátos epizóddal indul a Nagy Sándor József Gimnázium előtti kis közben. A tömeg, melyet az előadásba bevont nézők alakítanak, nagy áteléssel, pfujolva és tojást dobálva fogadják az elegáns autóban megérkező három, öltönyös politikust, miután azok elkezdik beszédeiket. Végül is ez az előadás problémafelvetésének a lényege. A kisemberek, az egymás mellett élő népek, a különböző nemzetiségű szomszédok egész jól ellenének egymással, csak az a fránya politika ne lenne.

Horváth Jenő